

22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή ΙΕ' Λουκᾶ (Ζαχαρίου).

Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Ἀναστασίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628). Ἰωσήφ ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου (†1511).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ρϛ ϛϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

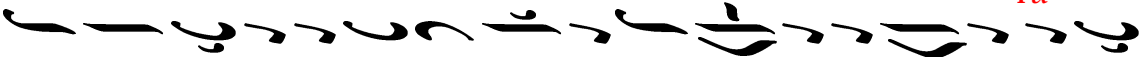
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ρϛ ϛϛ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
Nη ρϛ Πα Nη ρϛ

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι-Θ

Χρη στο τη τα εκ δι δαχ θεις και νη φων εν πα
 α α σι α γα θην συ νει δη σιν ι ε ρο πρε
 πωσ εν δυ σα με νος ην τλη σας εκ τσ Σκευ ρς της
 εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα και την πι σιν τη
 ρη σας τον ι σον δρο μον τε τε λε κας Α πο σο λε
 Τι μο θε ε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε ω σω θη
 ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος Δι-Θ

Ο μαρτυς σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ τσ
 το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
 σθ τσ Θε ρ η μων ε χων γαρ την ι σχυν σθ τσ τυ

ραν νῆς κα θει λεν εθ ραυσε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι σε
ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι

λε α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον

και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον

γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

ος πα ρε χωντω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Tη τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

φο ο ρω ε γε ρσει σου α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε εκ λακ

κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε συ γαρ τους υ

πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την

σω τη ρι ι αν η προ το κου παρ θε νος και εν

τω κω Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγισμενου του μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανειλας Χριστε ο Θεος και των θυρων κε
κλεισμενων τοις μαθηταις επεστη η πααντων α
ναστασις πνευμαευθεσ δι αυτων εγκαινιζων η
μιν κατατομεγασου εελεεος

Δόξα.

Επιτομνημα εδραμον γυναικες με τα
δακρυων μυρα φερουσαι και στρατιωτων φυλα
σσον των σε τον των ολων βασιλεα ελεγον προς
ε αυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιλιθον
ανεστη ο μεγαλης βουλης Αγγελος πατησαστον
θανατον παντοδυναμε Κυριε δοξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαιρε κεχαριτωμενη Θεοτοκε Παρθε
νελημην και προστασια του γενουσ των αν

θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρκω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u 9} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 7} ^{u 9}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̄ϛ̄ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϑ ^{u 9}

T ω ω ωων A α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος ^{v' 22} κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{v' 22} ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα ^{u 9} τϑ θα να

τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα ^{u 9} και αι συν ε ε α αυ

τω ^{v' 22} το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^{u 9}

και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σαα α α ντα

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σσ

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοιοις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρα ρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μαα α α τος

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σσ

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι ^u₉ μ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον ^v₂₂ προς το μνη η μα α
σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι ^u₉ αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ^u₉ θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε ^u₉ την α να
α α στα σι ιν δε ^u₂₂ α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε ^u₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϝ ^u₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες ^v₂₂ με τα μω ρων ελ θϝ ϝ ϝ ϝ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^u₉ ε νη
χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ ^v₂₂ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νϝ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ν τ α λ ο γ ι ι ζ ε ε ε σ θ ε ω ς Θ ε ο ο ο ς

γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε σ τ η η τ ς μ ν η η η μ α α α α

τ ο ς

Δ ο ο ο ξ α Πα α τ ρ ι ι και αι Υ ι υ ι ω και

αι Α γ ι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρ ο ο ο ο σ κ υ υ ν ς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρ α και τον τ ς τ ς Υ ι ο ο ο ν τε και αι το ο

Α α α α γ ι ο ν Πνε ε ε ευ μα τη η η η ν

Α α γ ι ι ι αν Τ ρ ι α α α δ α εν μι α τη

ς σ ι ι ι α συν τοι ο ι ς Σε ε ρ α α φ ι μ κ ρ α α

ζ ο ο ν τ ε ς το Α α α γ ι ο ς Α α γ ι ι ι ο ς

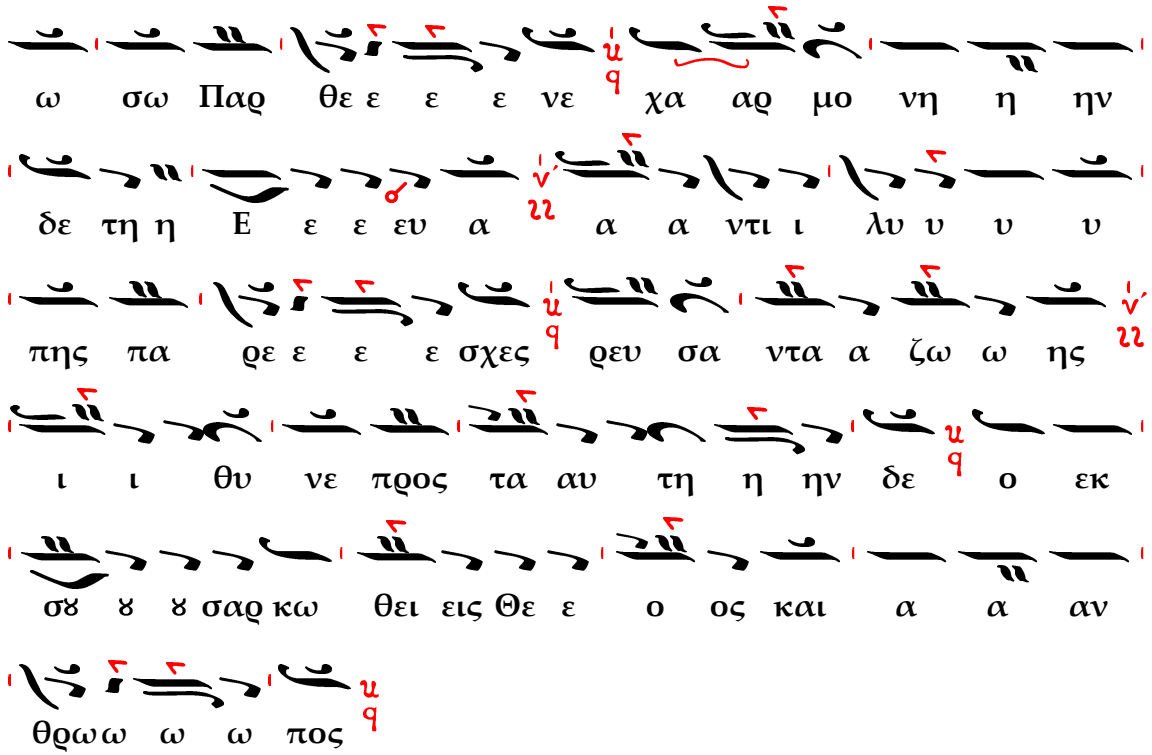
Α α γ ι ι ο ο ς ει Κυ υ υ ρ ι ι ι ι ε

Κ αι ν υ υ υ ν και α α και ει και ει ς τ ς αι

ω ω ν α ς τ ω ω ν αι ω ω ω ν ω ω ν α α μ η ν

Ζ ω ω ω ω ο ο δ ο ο ο τ η ν τε κ ς ς ς

σα τον Α δ α μ α μα ρ τι α ς ε ε λ υ υ τ ρ ω ω ω

 ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην
 δε τη η Ε ε ε ευ α α α ντι ι λυ υ υ υ
 πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σθ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ς ι ι α Α
 λλη λϑ ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ς ι ι α Α
 λλη λϑ ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος γα φ

Ἀντίφωνον Α΄.

Την αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο
πα θει ει ας

Εν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Αγι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β΄

Εαν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον
της ψυ χης ματην κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξίς ου λο ο γος τε λει ει ται

Tου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα

υι ο θε σι ι ας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη

ρα α τω

Kυ κλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος

δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον

Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γα

Προκείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ερω σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῆς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

Ι δου γαρ α ληθει αν η γα α πησας τα α
δη λα και τα κρυφι α της σοφι ι ας σε ε δηλωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ι δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δηλω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μδ και πα σαςτας α νο μι ας μδ ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μδ

M η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μδ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι

P υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μδ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μδ την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματά μου

Ανάστα ὁ Ἰησοῦς ἀπο τοῦ τάφου κα-

θῶς προεῖπεν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων.

Ῥδὴ α΄. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ῥχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδίνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Ἁγίων,

οὔ ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι τοῖς δε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ῥδὴ α΄.

Ῥχος α΄. Σοῦ ἢ τροπαιούχος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ Θεός, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείους Ἀποστόλους σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῆ προνοία, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν, προνοουμένην τῶν ὄλων γινώσκομεν· Ἑλληγ γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅρθρω λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιουγάζει τοῖς θαύμασι.

Δόξα.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους, ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἡγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομητορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι,

κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχύθη παμμάκαρ δαφιλῶς, ἡ χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσι, καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, παμμάκαρ ὠραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εἰγγελίσω εἰρήνην Πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων καὶ Κύριον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονεῖαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαιδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τρίβον ὀδεύσας τὴν στενήν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφήν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Δόξα.

Ὁ τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέριμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς, διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωῆν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἔρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάλκλις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερίῃ πνεῦμ' ἤρθη Τιμοθέιο.

Οὗτος ἦν ἐν πόλεως Λύστρας, πατρὸς Ἑλληνοῦ, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννη, τῷ διαφερόντως ἡγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ θαλάσσης (ὡς τὰ τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων Ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει)· καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπερορίας, τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ μακάριος Τιμόθεος τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο.

Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν, κατὰ τινὰ πάτριον ἑορτήν, Καταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει Ἐφεσίων, εἶδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καὶ τινὰ περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἀπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολλὸν φόνον ἐπ' αὐτοῖς ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὄραν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχυρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὑστερον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωσταντινουπόλει, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχίλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραΐζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ περιδοξὸς Μάρτυς Ἀναστάσιος, ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζήχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουνδάτ, υἱὸς Μάγου τινός, καλουμένου Βάβ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδευθῆ, ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη καὶ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἦκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουνδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ νικώμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ πιστοῦ τινος τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθῶν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἐνθα, ἐντυχῶν ἀργυροκόπῳ τινί, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἐνθα πᾶσαν ὁδὸν

διελθών, εἰς ἀρετὴν φέρουσαν καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθών, καὶ τὸ Ψ' αλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὅρων γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφάς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς, οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλήρες οἴνου, λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ Χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζεῖν. Ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας, ἀναλλόμενοι αὐτῷ καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἠγοῦντο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν Περσῶν θρησκείαν ἀθῆς ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρός, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρητημένου. Εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλὴν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριήλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα ἑπτὰ.

Στίχ. Ξίφος Μανουήλ εἰς μέρη τέμνει δύω,
Τιμῶντ' ἀτιμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύω.
Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότης κοινῷ χάριν.
Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.
Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριήλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.
Ὅντως στρατηγοί, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαί.
Βληθεῖς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὅδον παρῆλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.
Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐτὰς ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατέκουν. Βούλγαροι δέ, οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἤκον Ῥωμαίους καταστρεφόμενοι. Θρακᾶς δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδαν κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἶλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ

δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους. Ἐπεὶ δὲ Κρούμος ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος, ἐπὶ γῆν ῥιφέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Δίτζεγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Ὅς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουήλ, μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμῶν, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγείς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς, τοὺς μὴ πειθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν, οὓς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερρίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβέλτου Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσίους ἐβδομήκοντα ἑπτὰ, τῆ τοῦ ξίφους τιμωρία ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῆ θέσει φαινομένου εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριήλ καὶ Σιώνιον μαχαίρα ἀπέτεμε. Πάροδον δέ, τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκησε, καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβῆς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ Κρητός, τοῦ ἐπωνομαζομένου Σαμάκου, οὗ τὸ ἱερώτατον σκῆνος ἀφθαρτον διαμένον χάριτι θείᾳ ἄχρι τοῦ νῦν, τεθησαύριστα ἐν τῇ τῶν Ζακυνθίων θεοσώστῳ νήσῳ.

Στίχ. Ἰωσήφ τὸν μέγιστον ἐν σωφροσύνῃ
ὕμνήσωμεν ἅπαντες πιστοὶ ἀξίως.

Ἁγίων, Ἰωσήφ, τὸν βίον ζήσας,
σὺν Ἁγίοις Ἅγιος νῦν ἀγάλλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ διακόνου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Τοῦ Ἀναστάντος διάκονος Κυρίου,
Βλέπε, Ἀναστάσιε, νῦν Αὐτοῦ δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Μακάριος ὁ θαυματουργός, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ζαμπίν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἴσελθε, Μακάριε, εἰς γῆν μακάρων,
Ὁ ἐν γῆ Δεσπότη σου εὐαρεστήσας.

Παράρτημα Μηνολογίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐλαβῆ καὶ χαρμόσυνον ἐπιτελοῦμεν

τῆς εὐρέσεως τῆς περιπύστου καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπικαλουμένης «Ἐλεηστρίας», ἐν Κορώνῃ τῆς Μεσσηνίας, ἣτις ἐπισυνέβη κατὰ τὸ ἔτος 1897.

Στίχ. Εἰκὼν σου Ἄγνη ἐκ γῆς ἀναδοθεῖσα,
Δίδωσιν ἡμῖν ἀεὶ, ἄφθονον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν Ἰσπανίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πανηγυρίζει τιμῶσα τὸν Ἅγιον ἔνδοξον Ἱερομάρτυρα Βικέντιον, τὸν ἐν Βαλεντία μαρτυρήσαντα, πρωτομάρτυρα καὶ προστάτην τῆς Ἰσπανίας, οὗτινος ἡ μνήμη παλαιόθεν ἐτελεῖτο κατὰ τὴν 1ᾶ Νοεμβρίου μετὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ.

Στίχ. Βικέντιος σύμμορφος τῇ κλήσει πέλων
ἀήττητος πέφυκεν Χριστοῦ ὀπλίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος τοῦ νέου, τοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀγάθωνος ἐν Φθίᾳ ἀσκήσαντος καὶ τελειωθέντος, τοῦ ἐλεήμονος καὶ διακριτικοῦ, οὗ τὸ ἅγιον λείψανον ἐκ τάφου ἐξαχθέν, εὐρέθη ἄφθορον. (†1991)

Στίχ. Βησσαρίων τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ θύτα,
ταῖς σαῖς λιταῖς σκέπαζε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Οὗτος ὁ νέος τῆς Ἐκκλησίας ὁσιος τὴν καταγωγὴν ἔλκει ἐκ Πεταλιδίου τῆς Μεσσηνίας. Ἐγεννήθη τῇ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἔτους 1905 ἐκ γονέων εὐσεβῶν, τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Βινέτας. Τυχὼν τῆς νεομισμένης εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους παιδείας καὶ μαθητεύσας παρὰ τοὺς πόδας τοῦ γνωστοῦ ἀσκητοῦ Ἡλίου Παναγουλάκη, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κηρυγμάτων ἄλλων Πατέρων, ὅπως τῶν ἱερομονάχων Πολυκάρπου Ἀνδρόνου, Ἰωὴλ Γιαννακοπούλου καὶ τοῦ ἱεραποστόλου Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου, ὅτε ἤλθεν ἡ κατάλληλος τῆς ἡλικίας ὥρα, προσεχώρησεν εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας τῆς Δημιόβας. Μετὰ τριετῆ δοκιμασίαν ἐκάρη μοναχός. Τὸ 1931 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μεσσηνίας Μελετίου καὶ τὸ ἔτος 1933 πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Τριφυλλίας Ἀνδρέου, ὄντος τοποτηρητοῦ τῆς μητροπόλεως Μεσσηνίας. Ἀργότερα ἐχειροθετήθη πνευματικός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X
εἰ
σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα
πο λευσε πο τε ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα

Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
 ντι και θε α ρε φωωσ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
 ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
 πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
 κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
 αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε κα λυψενου ρα νης η α ρε τη σς Χρι στε
 της κι βω του γαρ προ ελ θων τα α γι ασ μα
 τος σς της α φθο ρς Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σς ωφ θηςωσ βρε ε φος α γκα λο φο
 ρς με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ωσ

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
δο ρυ φο ο ρα με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τα με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρα και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ς΄

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε ε σ
βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ

ὠδὴ ζ΄

Σ ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
σα ντα θε ον λο γον υ μν μεν ευ σε βως
με λω δα εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο

των πατερεων ημων

ὠδὴ ἡ'

Αἰνεμεν εὐλογεμεν προσκυνεμεν τον Κυριον
υμνητες και υπερυψητες αυτον εις τας

αιωνωνας

Αστεκτωπυρι ενωθεντες οι θεο

οσει βειαπροεστωτες νεανιαιτη

φλογιδεμηλωβηθεντες θειονυμνονε

μεελπον ευλογειτε παντα αταεργα Κυριου

ουτον Κυριοον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος Γα φ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου
επιτωθεωωτωσωτηριμη

Την τιμιωτεεραντων Χερσβιμ και εν

δοξοτεραν ασυγκριτωστων Σεραφιμ την αδια

φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϷ ς σαν την ον τως Θε
ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μα κα ρι ς σι με πα α σαι Αι γε

νε αι

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγκρι τωσ των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϷ ς σαν την ον τως Θε

ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς

φο βϷ με ε νοι σαυ τον

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγκρι τωσ των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϷ ς σαν την ον τως Θε

ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ^Δδιεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους ^Δδι ^Δα ^Δνοι ^Δα ^Δκαρ ^Δδι ^Δι ^Δας ^Δαυ ^Δτων

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ ^Δκαι εν
δοξοτεραν α συγκριτως των Σεραφιμ ^Δτην αδι α
φθοορωσ Θεον Λογοντε κσ ^Δσαν ^Δτην ον τωσ Θε
οτο οκον σε μεγαλυ νοο μεν ^Δ

Στίχ. ε'. Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ^Δ

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν ^Δκαι ^Δπλσ ^Δτῶν ^Δτας ^Δε ^Δξα ^Δπε ^Δστει
λε ^Δκε ^Δνσ ^Δ

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ ^Δκαι εν
δοξοτεραν α συγκριτως των Σεραφιμ ^Δτην αδι α
φθοορωσ Θεον Λογοντε κσ ^Δσαν ^Δτην ον τωσ Θε
οτο οκον σε μεγαλυ νοο μεν ^Δ

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, ^Δ

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ^Δτω ^ΔΑ ^Δβρα ^Δα
αμ ^Δκαι ^Δτω ^Δσπε ^Δρ ^Δμα ^Δτι ^Δαυ ^Δτ ^Δε ^Δως ^Δαι ^Δω ^Δω ^Δνος ^Δ

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
 φθοορωσ Θεον Λογοντε κσσαν την οντως Θε
 οτο οκον σε μεγαλυνο ομεν

Καταβασία.

ὠδή θ'

Η^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις παν
 των των χρι στι α α νω σκε πε φρσ ρει
 φυ υ λα ατ τε ε ε τσ ρς ελ πι ζον τα
 ας ει εις σε

Ε^{Γα} ν νο ο μω σκι α και γραμματι τυ
^{Πα} υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρσεντο
^{Πα} την μητρανδι α νοι γον α γιον Θε ω δι ο πρω
^{Γα} το το κον Λο γον Πα τρος α ναρχσ Υι ον
 πρω το το κσ μενον Μη τρι α πειρανδρω με γα
 λυ νο με ε ε εν

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²
 σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον ^{Πα}
 Θε ε ε ω ⁹ δι ο ο πρω το ο ο ο το κον ^{Γα}
 Λο ο ο ο γον ²² Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
 υι ο ο ον ⁹ πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω ^{Γα}
 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι'.

Ἦχος Βου-Θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω

Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω

μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στδ τη η προ

στα α ξει εν δε ξι οι οις χα λα α σαν τες

πληθος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γν8 8 8
 8 8ς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
 τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
 ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Καὶ τοῦ Μηναίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ

Δ υ ας φω το ο ει δε ε στα τος ση με ρον α
 α πα στρα α πτ8σα φαι δρο τε ρον τ8 η λι ι ι
 8 πα σαν την κτι σι ιν φω τι ι ζει Τι μο θε
 ο ος Α πο ο στο λος των Α πο στο ο λων συ υν
 θρο νος και θει ος Α να στα α σι ος των Μο
 να στων η η τερ πνο ο της και των Μαρ τυ ρων η
 δο ο ξα

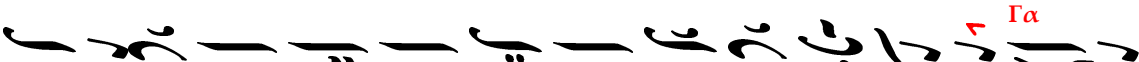

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Π α να μω με ε Μητρο ο θε ε το με γα
 πε ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ
 υ υ ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον

 σον Υι ο ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τοις

 δσ 8 λοιςσ η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο

 ταν κα θι ση η τσ κρι ι ναι το κατ α ξι α αν

 ε κα α στω

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Γα φ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ

 ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

 οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω

 Θε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε

 ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει

 υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'.

Tου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα

πτον ^Αδο ^{Γα}ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ

τδ

Aνε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα ^{Νη}ευ ^Μαγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

^{Νη}αι ^Μνει ει τε ου ρα νοι Θε ου την ^{Γα}δο ο ξαν

Στίχ. β'. ^{Γα}Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

^{Νη}τδ ^Ααι νει τε αυ τον εν στε ρε ^Χω μα τι της δυ να

με ως αυ τδ

Aνα στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

^{Γα}μο νον α να μα αρ τη τον ^{Γα}

Στίχ. γ'. ^{Γα}Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

^{Νη}αυ τδ ^Ααι νει τε αυ τον κα τα το ^Χπλη θος της με γα

λω συ υ νησ αυ τδ

Xρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη}με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η ^{Πα}

μων ^π ⁹ ^{Νη} Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην
α να στα σιν ^{Γα} ²²

Στίχ. δ. ^χ ^{Γα} Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{Νη} ^Δ ²²
αι νει τε αυ τον ^Δ ²² εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Μ ^{Γα} ²²

Τ ^{Νη} ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις ^Μ ^{Νη} ²² δι α την κα τα φθα ρει

σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε

της ^{Νη} ²² προς τας αι χ μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ενς ο η λι ος της δι

και ο συ υ νης ^Μ ^{Νη} ²² ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ^Μ ²²
προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο

ξα α σοι ^{Γα} ²²

Στίχ. ε'. **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι σκαι ορ γα α νω

Πυ λας **Α** α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και

 θα να του το κρατος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

 να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

 ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο

 ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευσ του παν τος και

 Θε ος παντο δυ υ να α μοι

Στίχ. ς'. **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μθ πα σα

 πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω

 και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του

 ο ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του **Α**

 δου α λυ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως

 Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ₂₂

Στίχ. ζ. ^Χ
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μϞ ^Δ₂₂

υ ψω θη τω η χειρ σϞ ^Δ₂₂ μη ε πι λα θη των πε νη των

σϞ εις τε ε λος ^Γ₂₂

Ε ξασ τραπτων Αγ γελος εν τω λι θω ε κα θη το

του ζω ο δο χου μνη ματος και γυ ναι ξι μυ ρο φο ο

ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων ^Γ₂₂ α νε στη ο Κυ ρι

ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα

θη ταις αυτου ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι

λαι αι αν ^Γ₂₂ τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι ω

νι ον και τω με γα ε ε λε ε ος ^Γ₂₂

Στίχ. η. ^Χ
Ε ξο μο λο γη σομαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μϞ ^Δ₂₂ δι η γη σομαι πα αν τα α

τα θαν μα σι α α σϞ ^Γ₂₂

Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο

γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι

ου ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο θε
 ο ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε
 ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ
 της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ου τος ε στιν
 ο λι θος ο εξ ο ορους παρ θε νι κου α πο τμη
 θεις α νευ θε λη μα τος αν δρος ο υι ος του αν θρω
 ω που ο ερ χο με νος ε πι των νε φε λων του ου
 ρα νου προς τον πα λαι ον των η με ρων κα θως ει πε
 Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η βα σι λει ει α

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Πα

Πα
 λι ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Με τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον
 και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α
 θυ μου ντε ες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι

τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε
 οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι
 ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν
 και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ
 υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ
 λα συ υ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο
 της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α
 κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο
 λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η η
 η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ υ
 ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον ξε
 ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε ε εν
 γη η η ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε
 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας
 νυυν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν
 τρυ υ φη η η σαι φι λαν θρω ω ω ω πε Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι ϑ

Υπερ εὐ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο

κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα αλην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τςφυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δικαιω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποιειν το θελημα σου ^Α οτι συ ει ο Θε

ος μου ^Γ

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης ^Α εν τω φωτι

σου ο ψο ο μεθαφως ^Γ

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκου

σι ι σε ^Γ

Α αγιος ο Θεος Α αγιος Ισχυρος

Α γιος αθανατος ελεησον η μας ^Γ

Δ οξα Πατρι και Υιω ^Α και αγιω Πνευμα

τι ^Γ

Κ αι νυν και ει ει και εις τους αιωνων αιωνων

α μην ^Γ

Α γιος αθανατος ελεησον η μας ^Γ

Ἀσματικὸν. ^Γ ^Χ

Α γιο ο ο ο ο Θε ε ος ^Α Α α α α γι

ι ος Ισχυρο ος Α γιος Α α θανα ατος ε λε ε

η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος Γα φ

Α να στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τσ α α δσ ε λυ σας το κα τα α κρι
μα τσ θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
τσ εχ θρα ς ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
τοις Α πο στο λοις σσ ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι
το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ
χες τη οι κσ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος Ζω

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ
ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν
αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λησους δο ο ο ξαν

Κ^{Πα} υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο

γε νες Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ

μα

Κ^{Πα} υ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι

ρωντας α μαρ τι ι αστου κο ο σμου

Π^{Πα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα

ας

Ο^{Πα} τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ^{Πα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κυριε προς σε κατεεφυγον διδαξον

με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει

ει ο θεο ο οσμου

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

ι σου ο ψοο μεθαφως

Παρατεινον το ελεος σου ου τοις γινωσκου

σι ι σε

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Α

γιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

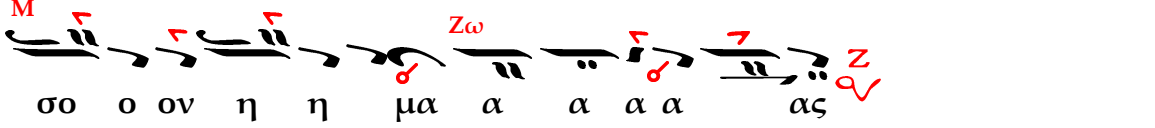
Και νυν και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

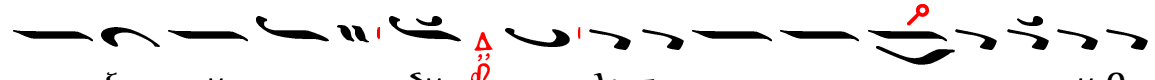

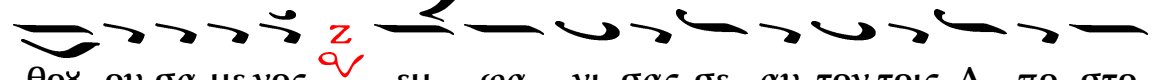

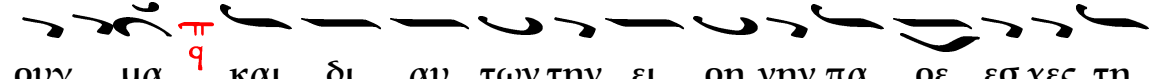
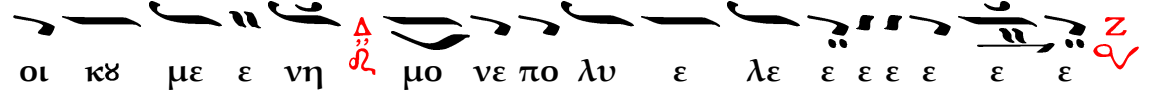
ων α μην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Ἄσματικόν.

Αγι ι ι ο ος ο θε ε ε ο ος Α

 γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος Δι Α α γι ος Α

 α α θα α να α α τος Πα ε λε ε ε η η η

 σο ο ον η η μα α α α ας Ζω

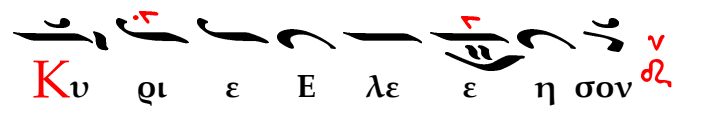
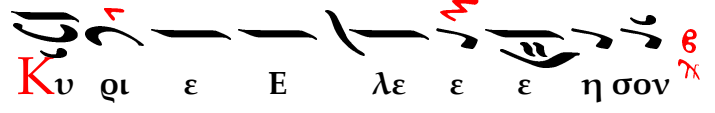
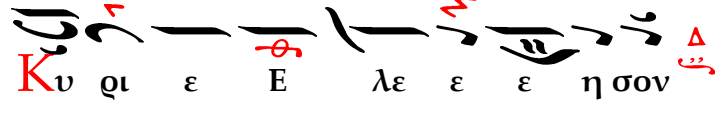
A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ

 ρη ξας τῶ α α δε ε λυσας το κα τα κριμα τῶ θα

 να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

 θῶ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο

 λοις σ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη

 ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη

 οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεοῦ οανα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεοῦ οανα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Ὑιέε Θεοῦ οανα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς

γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}
τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος ^{Γα}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος $\overline{\alpha\beta}$ Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

Κ α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
νη ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χωντω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι θ

Χ ρη στο τη τα εκ δι δαχ θεις και νη φων εν πα
α α σι α γα θην συ νει δη σιν ι ε ρο πρε
πως εν δυ σα με νος ην τλη σας εκ τϑ Σκευ ρς της
εκ λο γης τα α πο ορ ρη τα και την πι ζιν τη
ρη σας τον ι σον δρο μοντε τε λε κας Α πο σο λε

Τι μο θε ε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε ω σω θη
ναιτας ψυ χας η μων

Του Ὁσιομάρτυρος.

Ἦχος Δι-Θ

Ο μαρτυς σε Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ τε
το στε φος ε κο μι σα το της αφ θαρ σι ας εκ
σε τε Θε ο η μων ε χων γαρ την ι σχυν σε τες τυ
ραν υς κα θει λεν εθ ραν σε και δαι μο νων τα α
νι σχυ ρα θρα ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι ζε
ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μ νη η μη δι και ο μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τε Κυ ρι ο
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει

θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Μυροβλυτην τονθειον και μαρτυρων τον συνα
θλον ^Δ τον πανευκληη Ιεραρχην και Περγααμ
τον προεδρον ^π τιμησωμεν Αντιπανοιπιστοι ^Δ ως
ταχιστον και μεγαν ιατρον ^Δ της δεινης ο
δοντων νοοσ ^Δ και προς αυτον αποψυχης βοη
σωμεν ^π δοοξατω σε δοξασαντι Χριστω ^Δ δοο
ξατω σε εστε φανωσαντι ^Δ δοοξατω ε νεργ
ντι διασπασιν ιααμαατα ^π

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ομητραν παρθενικην αγαστω το
κω σου ^Δ και χειρας του Συμεων ευλογηησας
επρεπε ^π προφθασας και νυν εσωσας ημας Χριστε
εοθεος ^π αλλ' ειρηηνευσον ενπολεμοις

το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α ρα α α λιε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ρϛ Ζω

A^{Zω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ
 υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
 λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

A^{Zω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι
 σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος
 ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Zω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω
 Πνε ευ μα α τι ι

K^{Zw} αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην^Z

A^{Zw} γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας^Z

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ρϛ Zw

N^{Zw} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ο ος ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A^{Zw} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ο χυ

υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A ^{Zω} α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

E ^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η

μα α α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ^{Zω} Ζω

A μην **A** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι

ο ο ος ι ι ι ο χυ υ ρος Α α γι ι ος α θα α

να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α γι ος ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θα

να α τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι γι υι ω και

Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι

K αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τας αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μη ην

A γι ι ος α θα α να α τος ε ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο θε ε ο ο

ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε

λε ε η σο ον η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΑΒ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούια τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχύον τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Κ υ ρ ι ο ς ἰ σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω

σει ρϛ Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ε ρϛ τον λα ο ν α υ τ ε ε ν

ει ρ η η ν η ρϛ

Ε ν ε γ κ α τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω υ ι ο ι Θ ε ο υ ρϛ ε

ν ε γ κ α τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω υ ι ο υ ς κ ρ ι ω ν ρϛ ε ν ε γ κ α

τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω δ ο ο ξ α ν κ α ι τ ι μ η ν ρϛ

Κ υ ρ ι ο ς ἰ σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω

σει ρϛ Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ε ρϛ τον λα ο ν α υ τ ε ε ν

ει ρ η η ν η ρϛ

Ε ν ε γ κ α τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω δ ο ξ α ν ο ν ο μ α τ ι

A γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαιτω Κυ ρι ω

 και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι

 στε

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α

 λλη η η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Tου α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος σϑ και

 την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ υ κτα

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α

 λλη η η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιθ' 1-10).

Tῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε

καταλῦσαι. Σταθείς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἴδου τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ᾠχος ἰὺ Δι.σ

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος α̣ν̣ Ζω

ι τα α α α ἰα α α α α α α α α
 α α ^{Πα φ} Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ ^Ζ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ
 υ υ υ υ στι ι κω ω ω ως ^ρ 9 ει κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^ρ 22
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ^Ζ κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες ^Ζ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η
^Μ η ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ο ^{Πα} ποι ω ω ω ω ω ω ^{Δι} Τρι ι ι ι
^{Ζω} ι ι ι α α α α α α α α α
 α α α α α α ^Ζ α α α α α α α χα α α
^Ζ α α α α α α α τρι α α α α δι ι ^Ζ τον τρι
 σα α γι ο ο ον υ υ υ μνον ^{Ζω} προ σα α α α α
 α δο ο ο προ σα α δο ον τε ες ^Ζ πα σαν τη
 ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι την βι
 ο ο τι ι κη η ην ^{Πα} α πο θω ω ω με ε ε ε ε
 ε ε ε ε θα α α α α α α α α α με ε
^Μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Ζω} με ε ρι ι ι μνα αν ^Ζ
^{Ζω} Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε ε α α α ^{Δι}των

ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι ^Ζ

Τ ^{Πα} α ις αγ γε ε λι ι ι α γγε λι και αι αι αι

αι αι αι αις ^{Δι} α ο ρα α α α α τω ω ως ^Ζδο

ρ υ φο ρου ου ου με νοον τα α ξε ε ε σι ιν ^Μ ^{Ζω} α λ λη λου

ου ου ου ι α α α α α α α ^Χ ^Ζ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος ^{ϞϞ} Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Ζ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον ^Π

Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^Ζ

Π α ρα σχα Κυ υ υ ρι ε ^Ζ

Π α ρα α α α σχα Κυ υ ρι ε ^Ζ

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϞ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα τα φυ υ

γη η μϞ ς ς ς και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης

μϞ ς ς ς ς

Ἄτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϞ και κα τα

φυ υ γη η μϞ ς και αι ρυ υ ςη ης μϞ ς

ς ς ς

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ρ σι ο ον
και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν
αι νε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο

γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σα ς ο Θε ε ο

ος η η μω ω ω ων

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζ' Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε
 ϛ ϛ ϛ η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρϛ ϛ
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι μι
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κϛ
 ϛ ϛ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ

υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 45' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

A ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω
 ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την
 Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς βι
 ι ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε
 ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα
 α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο
 ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε

κϛ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν ^Α την ο ον τως Θε ε ε ο
 το ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ^Ζ Ζω

Α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως ^Ζ μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον ^Ζ τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον ^Ζ και αι μη η τε ε ε ε ρα
 α α α τϛ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 η μω ων ^Ζ τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρϛ ϝ βι ι ι ι ι
 μι ^Ζ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α

σου γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 εκσαν την ο ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ιζ' αἰών).

Ἦχος ζ' Ζω

δ2-ν'
Δ22

A Ζω
 ι ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
 ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει
Πα
 ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ςα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α υε ε ε

ε υε ε ε ε ε ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

ςα α α α λλη η η η η η η η η η η

η η η η η χη η η η ςη η η η η η η η

ςα α α α α λλη η η η η η η λς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι α λλη η

λς ς ς ς ς ς ς ι α α α α λε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ςα α α α α α ςα α α α α α

α α υε ςα α α α α υε ε ε ε ε ε ε ε

ε ςα υε ε υε ε ε ε ςα α α λλη η η η

η η η η χη η η η η η η η η η η
η η η η η η α α λλη η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι α λλη
η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α ρα α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α
α α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α
α α α α α α λε ε ρα α α α α α α
α α α α α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρα α α α α α α α λε ε ε ρα α
α α α α α α α α α α α α α α α λε
ε ρα α α α α α α α α α α α λλη η
η η ρη η η η η η η τι ι ι ρι ρι ι τι
τι ι ι ι τι ι τι ι ι ι ρι ρι ι τι τι ι ι
τι ι ι ι τι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι τι ι ι ι ι τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς ς

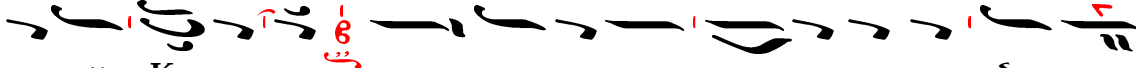

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

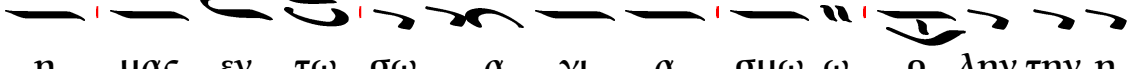
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

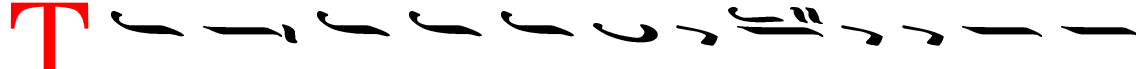
Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δισ)

Τ

 ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος